

Sygn. akt VIII S 2/18

POSTANOWIENIE

Dnia 30 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy, VIII Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Wiesław Łukaszewski

Sędziowie: SO Elżbieta Kala

SO Artur Fornal (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2018 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie ze skargi (...) **w M.**

na naruszenie prawa strony do rozpoznania bez nieuzasadnionej zwłoki sprawy w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Bydgoszczy, sygn. akt BY XIII Ns-Rej KRS 1657/18/114

z udziałem **Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego w Bydgoszczy**

p o s t a n a w i a:

oddalić skargę.

Artur Fornal Wiesław Łukaszewski Elżbieta Kala

Sygn. akt VIII S 2/18

UZASADNIENIE

Skarżący – (...) z siedzibą w M. w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w Bydgoszczy z jego wniosku o wpis zmian w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego (sygn. akt BY XIII Ns-Rej KRS 1657/18/114) wniósł skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Skarżący domagał się :

1. stwierdzenia przewlekłości tego postępowania,
2. zobowiązania Sądu rozpoznającego powyższą sprawę do rozpoznania sprawy w terminie 7 dni od wydania orzeczenia w przedmiocie przewlekłości,
3. przyznania od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Bydgoszczy sumy pieniężnej w kwocie 2.000 zł,
4. zasądzenia od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Bydgoszczy na rzecz skarżącego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skarżący podniósł, że przedmiotowy wniosek powinien zostać rozpoznany przez Sąd rejestrowy w ustawowym terminie 7 dni od daty jego wpływu, tymczasem w sprawie zachodzi beczynność organu trwająca już 42 dni. W stosunku do ww. wniosku Sąd nie podjął dotychczas żadnych działań, w szczególności do skarżącego (wnioskodawcy) nie były kierowane wezwania do usunięcia jego braków formalnych, bądź do uzupełnienia wniosku.

W analizowanym przypadku wynikający z ustawy termin do rozpatrzenia sprawy został przekroczony sześciokrotnie, a sprawa nie zmierza do rychłego zakończenia. Na marginesie skarżący podniósł, że przedmiotem wpisu w sprawie jest zmiana informacji o wysokości kapitału zakładowego, który jest wyznacznikiem wiarygodności spółki w kontaktach handlowych. Przez czas oczekiwania na wpis ww. informacji skarżąca spółka nie może de facto korzystać z dobrodziejstwa takiego podwyższenia. W przedmiotowej sprawie skarżący posiada więc konkretny interes, aby chronić swoje prawa do rozpoznania jej bez zbędnej zwłoki.

W odpowiedzi na skargę uczestnik - Skarb Państwa reprezentowany przez Prezesa Sądu Rejonowego w Bydgoszczy wniósł o odrzucenie skargi (w przypadku prawomocności orzeczenia o wpisie w momencie orzekania o skardze), ewentualnie o jej oddalenie. W ocenie uczestnika nie zachodzą podstawy do przyjęcia bezczynności tego Sądu i stwierdzenia przewlekłości. Wskazany w art. 20a ustawy o KRS termin 7-dniowy jest krótkim terminem instrukcyjnym, ma on charakter dyscyplinujący, jednak nie w każdym przypadku niedotrzymania go będzie zachodzić przewlekłość postępowania. W przedmiotowej sprawie wpis dokonany został w nieco ponad 1,5 miesiąca, a taki czas rozpoznania wniosku znajduje usprawiedliwienie zarówno w tym, iż referendarz sądowy, któremu sprawę przydzielono, przebywał na zwolnieniu lekarskim (do dnia 25 lutego 2018 r., wobec wpływu wniosku w dniu 15 lutego 2015 r.), jak i w bardzo trudnej sytuacji kadrowej właściwego Wydziału, jak i całego Sądu, przy całym czasie zwiększającym się wpływie spraw.

W treści informacji przekazanej w dniu 21 maja 2018 r. uczestnik powołał się na fakt doręczenia w dniu 10 maja 2018 r. pełnomocnikowi skarżącego (wnioskodawcy) orzeczenia o wpisie, co – w sytuacji niezaskarżenia tego rozstrzygnięcia – powinno uzasadniać odrzucenie skargi, jako dotyczącej sprawy prawomocnie już zakończonej.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Z akt sprawy BY XIII Ns-Rej KRS 1657/18/114 Sądu Rejonowego w Bydgoszczy wynika, że w dniu 15 lutego 2018 r. wpłynął do tego Sądu (nadany na pocztcie w dniu 12 lutego 2018 r.) wniosek (...) z siedzibą w M. o wpis zmiany danych tego podmiotu w rejestrze przedsiębiorców – w zakresie informacji o nowej wysokości kapitału zakładowego spółki, a także o liczbie i łącznej wartości udziałów posiadanych przez wspólnika.

Sprawa ta, po zarejestrowaniu jej we właściwym wykazie, została przydzielona referendarzowi sądowemu, który w okresie od dnia 30 stycznia 2018 r. do dnia 25 lutego 2018 r. nie był obecny w pracy, przebywał bowiem na zwolnieniu lekarskim, a następnie korzystał z tygodniowego urlopu wypoczynkowego.

(wydruk informacji o rejestracji sprawy – k. 1, wniosek wraz z załącznikami i kopertą – k. 2-19, notatka służbowa z dnia 26.02.2018 r. - k. 20 akt ww. sprawy)

Wnioskodawca złożył niniejszą skargę na naruszenie jego prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki nadając ją w urzędzie pocztowym dnia 9 kwietnia 2018 r. Pismo zawierające ww. skargę wpłynęło do Sądu Rejonowego w Bydgoszczy w dniu 12 kwietnia 2018 r.

(k. 4-16 niniejszych akt)

W dniu 12 kwietnia 2018 r. referendarz sądowy orzekający w powyższej sprawie zarządził wprowadzenie danych objętych wnioskiem do systemu informatycznego (Systemu Wpisów). Na tej podstawie – jeszcze tego samego dnia – przygotowany został projekt postanowienia, a po dokonaniu korekty jego treści, stosownie do zarządzenia referendarza, także w dniu 12 kwietnia 2018 r. wydane zostało postanowienie o wpisie żądanej przez wnioskodawcę zmiany danych.

Na zarządzenie orzekającego w tej sprawie referendarza dokonany został następnie – również w dniu 12 kwietnia 2018 r. o godz. 15:03 – wpis zmiany danych zgodnie z treścią ww. postanowienia, a przesyłka zawierająca jego odpis wraz z zaświadczeniem o dokonanej wpisie został przez sekretariat Sądu skierowana do pełnomocnika wnioskodawcy jeszcze tego samego dnia.

(zarządzenia z dnia 12.04.2018 r. - k. 21, 26, projekt postanowienia wraz z korektą – k. 22, postanowienie z dnia 12.04.2018 r. - k. 24, zaświadczenie o dokonaniu wpisu – k. 25 akt ww. sprawy)

W dniu 10 maja 2018 r. odpis ww. postanowienia doręczony został pełnomocnikowi wnioskodawcy, a w dniu 23 maja 2018 r. stwierdzona została jego prawomocność (od dnia 18 maja 2018 r.).

(potwierdzenie odbioru – k. 27, zarządzenie z dnia 23.05.2018 r. - k. 28 akt ww. sprawy)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 2 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r., poz. 75 – dalej jako „ustawa”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w tej sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego.

Podkreślić przede wszystkim trzeba, że chociaż pierwszoplanowym celem skargi jest przeciwdziałanie trwającej przewlekłości, zaś jej funkcją - przede wszystkim wymuszenie nadania sprawie odpowiedniego, sprawnego biegu procesowego (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2005 r., III SPP 120/05, OSNP 2006, nr 5-6, poz. 102 i z dnia 12 czerwca 2012 r., III SPP 21/12, LEX nr 1274992), a oczywiście cel taki nie może zostać zrealizowany w sytuacji, kiedy postępowanie zostało już prawomocnie zakończone (zob. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2018 r., III SPP 60/17, LEX nr 2440460), to jednak należy podzielić pogląd, że skarga wniesiona w toku postępowania przed sądem pierwszej instancji (art. 5 ust. 1 ww. ustawy), powinna zostać rozpoznana merytorycznie także po zakończeniu postępowania przed tym sądem (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 2008 r., III SPZP 1/07, OSNP 2008, nr 13-14, poz. 205).

Taka sytuacja zaistniała w niniejszej sprawie, zatem nie zasługiwało na uwzględnienie stanowisko uczestnika niniejszego postępowania Skarbu Państwa-Prezesa Sądu Rejonowego w Bydgoszczy, domagającego się odrzucenia niniejszej skargi jako niedopuszczalnej (art. 9 ust. 2 ww. ustawy a contrario).

Przechodząc zatem do merytorycznej oceny zasadności skargi wskazać trzeba, że dla stwierdzenia, czy w przedmiotowej sprawie – dotyczącej dokonania wpisu w rejestrze przedsiębiorców zmiany danych podmiotu – doszło do przewlekłości postępowania należało w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd (referendarza sądowego), w celu jej przeprowadzenia i zakończenia. Dokonując tej oceny należało uwzględnić łączny dotychczasowy czas postępowania od jego wszczęcia do chwili rozpoznania skargi, niezależnie od tego na jakim etapie skarga została wniesiona, a także charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawłości, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania (art. 2 ust. 2 ww. ustawy).

Zgodnie z uchwałą składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 28 marca 2013 r. sygn. akt III SPZP 1/13 (OSNP 2013, nr 23-24, poz. 292) w postępowaniu ze skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki ocenie pod kątem przewlekłości podlegały zarzuty skarżącego odnoszące się do przebiegu postępowania od jego wszczęcia do prawomocnego zakończenia (art. 5 ust. 1 ww. ustawy).

W związku z powyższym przedmiotem oceny Sądu Okręgowego – przełożonego nad Sądem Rejonowym, przed którym toczyło się przedmiotowe postępowanie (obecnie już prawomocnie zakończone) – musiał być przede wszystkim fakt braku jakichkolwiek czynności w okresie od dnia wpływu wniosku do tego Sądu (tj. od 15 lutego 2018 r.), aż do dnia w którym wniosek został rozpoznany (tj. 12 kwietnia 2018 r.).

W pierwszej kolejności należy zgodzić się ze skarżącym, że w tym przypadku termin dla rozpoznania wniosku wynikał wprost z ustawy. Zgodnie bowiem z regulacją art. 20a ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 roku o Krajowym Rejestrze Sądowym (tekst jedn. Dz.U. z 2018 r., poz. 986 – dalej jako „ustawa o KRS”) wniosek o wpis sąd rejestrowy rozpoznaje nie później niż w terminie 7 dni od daty jego wpływu do sądu. Jeżeli rozpoznanie wniosku, wymaga wezwania do usunięcia przeszkody do dokonania wpisu, wniosek powinien być rozpoznany w terminie 7 dni od usunięcia przeszkody przez wnioskodawcę, co nie uchybia terminom określonym w przepisach szczególnych. Jeżeli rozpoznanie wniosku wymaga wysłuchania uczestników postępowania albo przeprowadzenia rozprawy, wniosek należy rozpoznać nie później niż w terminie miesiąca (art. 20a ust. 3 ustawy o KRS).

Jak podkreśla się w nauce prawa powyższe terminy mają charakter instrukcyjny (porządkowy), uchybienie im przez sąd (referendarza sądowego) nie wywołuje żadnych skutków procesowych. Specyfika postępowania rejestrowego, służącego zapewnieniu pewności obrotu, w założeniu wiąże się jednak z jego szybkością, a przyjęty przez ustawodawcę termin rozpoznania takiego wniosku ma dyscyplinować sądy do niezwłocznego wydania orzeczenia mającego stanowić podstawę wpisu. Rzeczywista możliwość rozpoznania wniosku w tym terminie uzależniona jest jednak od ogólnej liczby rozpoznawanych aktualnie spraw, a także stanu kadry orzeczniczej. Także w nauce prawa podkreślono zasadnie, że zakreślone przez ustawodawcę terminy rozpoznania sprawy o wpis są bardzo krótkie i praktyce ich dochowanie przez sąd rejestrowy może być utrudnione, z przyczyn organizacyjnych zaś mogą występować problemy związane nawet z dochowaniem miesięcznego terminu, o którym mowa w art. 20a ust. 3 zd. 2 ustawy o KRS (zob. A. Michnik Komentarz do art. 20(a) ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, LEX, 2013). Ich naruszenie nie może zatem zawsze oznaczać automatycznego przyjęcia, że w sprawie nastąpiła przewłoka. Ewentualne naruszenie tego terminu może mieć charakter jedynie pomocniczy dla oceny podejmowania czynności w sprawie bez nieuzasadnionej zwłoki, nie sposób bowiem nie zauważyć, że przy uwzględnieniu czynności wstępnych (rejestracja sprawy, przedłożenie akt orzecznikowi), konieczności zapoznania się z dokumentami mającymi stanowić podstawę wpisu, a także końcowych (technicznych) czynności prowadzących do wydania postanowienia stanowiącego podstawę dokonania wpisu (wprowadzenie danych objętych wnioskiem do systemu informatycznego i sporządzenie na tej podstawie projektu postanowienia, a następnie jego weryfikacja przez orzecznika – § 171 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 grudnia 2015 r. Regulamin urzędowania sądów powszechnych; Dz.U. z 2015 r., poz. 2316 ze zm. i § 185 ust. 1 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 2003 r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej ; Dz.Urz. MS z 2003 r., nr 5, poz. 22 ze zm.) procedowanie w sprawie rejestrowej w tym terminie w istocie rzeczy wymagałoby podejmowania czynności natychmiast. Ze względów praktycznych jest jednak najczęściej niemożliwe, zachodziłoby przy tym realne niebezpieczeństwo, że w takiej sytuacji, przy braku czasu potrzebnego na analizę wniosku, w rejestrze mogłyby zostać zamieszczone dane niepełne, a nawet nieprawdziwe.

Strona nie może w każdym przypadku wymagać, aby jej sprawa została rozpatrzona natychmiast, „od ręki”, wskazać natomiast trzeba, że badanie przewlekłości postępowania, w tym w kontekście terminowości poszczególnych czynności procesowych, powinno być dokonane przy uwzględnieniu obiektywnych przesłanek, a nie jedynie poprzez wskazanie sztywnego okresu dla dokonania danej czynności. Taką zbędną zwłoką nie jest więc zatem każdy upływ czasu, ale dopiero nadmierne (rażące) odstępstwo od czasu zwykle koniecznego dla wykonania określonych czynności (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2010 r. WSP 13/10, LEX nr 612870). Przewlekłość postępowania zachodzi w szczególności wówczas gdy bez uzasadnienia następuje długotrwałe zaniechanie przez sąd czynności lub też podejmowanie czynności nieefektywnych bądź pozornych (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2011 r., III SPP 14/11, LEX nr 1095951).

Zasadniczo więc o nieuzasadnionej zwłoce można mówić dopiero wówczas, gdy postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne do jej wyjaśnienia, uwzględniając nie tylko ocenę terminowości i prawidłowości czynności sądowych, ale także charakter sprawy, zachowanie strony (uczestnika postępowania), która zarzuca przewlekłość postępowania. Ocena ta nie może być oderwana od obowiązku sądu zachowania zasady rozpoznawania spraw według kolejności ich wpływu oraz uwzględnieniu przepisów nakazujących rozpoznawanie niektórych rodzajów spraw w ustawowo określonych terminach. Szybkość orzekania nie może bowiem stanowić przeszkody we właściwym

funkcjonowaniu wymiaru sprawiedliwości. Ocena, czy wystąpiła przewlekłość postępowania, jest dokonywana na podstawie obiektywnych i ustawowych kryteriów w odniesieniu do realiów faktycznych i prawnych konkretnej sprawy (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 6 grudnia 2017 r., III SPP 49/17, LEX nr 2418077). Konieczność szybkiego i sprawnego zakończenia postępowania nie może odbywać się kosztem niewypełnienia zadań przewidzianych przez ustawodawcę dla danego postępowania i niewyjaśnienia istotnych dla rozstrzygnięcia okoliczności (zob. m.in. A. Piaseczny w Komentarzu do przedmiotowej ustawy, Lexis Nexis 2013).

Jak słusznie stwierdził Sąd Apelacyjny w Krakowie w postanowieniu z dnia 1 października 2008 r., II S 6/08 (LEX nr 484831), nie można oczekiwać rozpoznawania sprawy niezwłocznie po jej wniesieniu. Żadne społeczeństwo nie byłoby w stanie utrzymać tak dużej ilości sędziów, jaka byłaby po temu niezbędna. Niezwłoczne rozstrzygnięcie sprawy nie jest możliwe ani ze względów organizacyjnych, ani nie byłoby to rozsądne wobec konieczności zapoznania się sędziów z materiałami sprawy, czasu dla ich rozważenia i podjęcia decyzji, wreszcie - jej uzasadnienia. Chodzi o to jedynie, by czynności te zabierały odpowiednią ilość czasu, to jest odbywały się bez zbędnej zwłoki, która wskazywałaby na beczynność sądu lub bezproduktywność jego działań.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszego postępowania uznać trzeba, że w rozpoznawanej sprawie prawo skarżącego do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki nie zostało naruszone. Wprawdzie pomiędzy datą złożenia wniosku, a jego rozpoznaniem upłynął okres niemal dwóch miesięcy, a sam fakt usprawiedliwionej nieobecności orzecznika w pracy w tym czasie (przez okres 10 dni), czy też ogólne braki kadrowe występujące w sądach rejestrowych (w tym w Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy) nie mogą być okolicznościami usprawiedliwiającymi przewlekłość, skoro na organach państwa ciąży obowiązek sprawnego zorganizowania jego przebiegu postępowania (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 3 czerwca 2005 r., III SPP 109/05, OSNP 2006, nr 1-2, poz. 33 i z dnia 28 maja 2015 r., III SPP 10/15, LEX nr 1740741), jednak w aktualnych realiach funkcjonowania Krajowego Rejestru Sądowego trzeba także uwzględniać konieczność rozpoznawania spraw rejestrowych (z których każda w założeniu powinna być przecież rozpoznana nie później niż w terminie 7 dni) według kolejności ich wpływu (§ 56 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 grudnia 2015 r. Regulamin urzędowania sądów powszechnych; Dz.U. z 2015 r., poz. 2316 ze zm.).

Warto wskazać, że w myśl § 56 ust. 3 ww. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości Regulamin urzędowania sądów powszechnych; w szczególnie uzasadnionych przypadkach przewodniczący wydziału może zarządzić rozpoznanie sprawy poza powyższą kolejnością. Tymczasem w niniejszej sprawie skarżący – poprzestając na kilkukrotnym zasięgnięciu informacji o stanie sprawy – nie zwrócił się o powyższe do Przewodniczącego Wydziału, lecz od razu wystąpił z przedmiotową skargą, która spowodowała (czemu nie można zaprzeczyć) natychmiastowe dokonanie wpisu, zgodnie z oczekującym dotąd na rozpoznanie wnioskiem. Powszechny brak realnej możliwości dotrzymywania instrukcyjnego terminu 7 dni w sprawach rejestrowych w sytuacji gdy na Sądzie rejestrowym spoczywają rozliczne inne jeszcze obowiązki dotyczące podejmowania czynności z urzędu względem podmiotów, które nie wykonują swoich obowiązków do ujawnienia danych w rejestrze (art. 24 i 25a ustawy o KRS) jest obecnie dostrzegany i szeroko komentowany w fachowej prasie (por. np. P. Słowik Koszmarny Rejestr Spółek ... [w] „Gazeta prawna”, wydanie internetowe 21.02.2018 r., dostęp 29.05.2018 r.), gdzie wskazano, że w wielu przypadkach na prosty wpis w KRS trzeba czekać nawet pół roku, a sytuacja „pogarsza się z kwartału na kwartał”.

Także w uzasadnieniu wniesionego przez Radę Ministrów projektu ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw (Sejm RP VIII kadencji, Nr druku: 2067 – uchwalonej w dniu 26 stycznia 2018 r. i obowiązującej od dnia 15 marca 2018 r. – Dz.U. z 2018 r., poz. 398) podkreślono, że obecny stan prawny odnoszący się do funkcjonowania Krajowego Rejestru Sądowego jest regulacją niewystarczającą, nieuwzględniającą nowych rozwiązań prawnych i technicznych, co z biegiem lat może prowadzić do znacznego obniżenia efektywności działania sądu rejestrowego oraz wiarygodności rejestru. Każdego bowiem roku do Krajowego Rejestru Sądowego wpisywane są nowe podmioty (w roku 2010 wpisano : 23.882 podmiotów do rejestru przedsiębiorców, 5.061 - do rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej i 64.170 - do rejestru dłużników niewypłacalnych, a liczby te rosną w znaczący sposób z każdym kolejnym rokiem – w roku 2015 wpisano : 48.119 do rejestru przedsiębiorców, 6.918 - do rejestru stowarzyszeń,

innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej i 68.250 - do rejestru dłużników niewypłacalnych). Tak więc – jak to podkreślono w uzasadnieniu ww. projektu ustawy – z roku na rok wzrasta ogólna liczba podmiotów pozostających we właściwości sądu rejestrowego, które to podmioty sąd rejestrowy powinien „obsłużyć” nie tylko w zakresie składanych przez nie wniosków, jak i ewentualnych postępowań przymuszających (w szczególności w zakresie obowiązku składania corocznie sprawozdań finansowych), które również powinny toczyć się bez zbędnej zwłoki.

Uwzględniając wszystkie powołane wyżej, istotne dla rozstrzygnięcia okoliczności, także te powszechnie dostępne, co w ocenie Sądu uzasadnia przyznanie im przymiotu notoryjności w rozumieniu art. 228 § 1 k.p.c. (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 2001 r., V CKN 349/00, LEX nr 52486), nie sposób uznać, aby nawet dwumiesięczne oczekiwanie na rozpoznanie przedmiotowego wniosku mogło być rozpatrywane w kategorii naruszenia prawa wnioskodawcy o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy. Wniosek o wpis nie był wprawdzie w niniejszej sprawie zawył, ani faktycznie, ani prawnie, a jego dokonanie – jak wskazano w skardze – miało dla wnioskodawcy istotne znaczenie, jednak przy obiektywnej konieczności rozpoznawania zgodnie z kolejnością wpływu także innych spraw przez sąd rejestrowy, zaistniałe w sprawie opóźnienie nie miało charakteru nadmiernego, wnioskodawca mógł zaś uprzednio podjąć starania o przyspieszenie rozpoznania sprawy, zwracając się o to do Przewodniczącego Wydziału (§ 56 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 grudnia 2015 r. Regulamin urzędowania sądów powszechnych; Dz.U. z 2015 r., poz. 2316 ze zm.). Trzeba przy tym zauważyć także, że według aktualnie obowiązującej regulacji § 52 ust. 2 w zw. z § 2 pkt 8 ww. rozporządzenia referat (ogół spraw przydzielonych danemu orzecznikowi) podlega podziałowi, jeżeli czas choroby lub planowana nieobecność referenta przekracza 6 miesięcy, chyba że średnia zaległość w wydziale jest większa. Przewodniczący wydziału może jedynie zarządzić podział referatu właśnie po 2 miesiącach choroby referenta, jeżeli jest to uzasadnione stanem zaległości w wydziale i przewidywanym dalszym czasem choroby.

Mając powyższe okoliczności na uwadze skarga podlegała oddaleniu jako bezzasadna na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r., poz. 75).

Artur Fornal Wiesław Łukaszewski Elżbieta Kala